

18. po Trojici - 20.10.2019

Teraz buď múdry

Milosť, pokoj a milosrdenstvo nech sú aj v túto chvíľu s nami.

Jakub 3:13-16 „Kto je medzi vami múdry a rozumný? Nech dobrým konaním preukáže svoje skutky v múdrej skromnosti! Ale ak máte horkú vášnivosť a svárivosť v srdci, nevychvaľujte sa a neklamte proti pravde. Toto nie je múdrosť zhora, ale pozemská, zmyslová, démonická. Lebo je vášnivosť a svárivosť, tam je nepokoj a všetko možné zlo. Ale múdrosť, ktorá je zhora, je predovšetkým čistá, potom pokojamilovaná, krotká, poslušná, plná milosrdenstva a dobrého ovocia, nestranná a bez pokrytectva. A ovocie spravodlivosti rozsieva sa v pokoji tým, čo tvoria pokoj“.

Poznám jedného muža, ktorý má ku všetkému, čo povedať. Či rozprávate o fyzike alebo kozmetike, všetko jedno, on sa ku každej téme vyjadruje. Je skvelé, ak je človek rozhladený a z každej oblasti má aspoň základné vedomosti, no pekne lezie na nervy ten, kto rád mudruje a má potrebu sa ku všetkému vyjadriť. Zjedol všetku múdrosť sveta... V živote však nastanú chvíle, keď aj najmúdrejšiemu človeku musíme povedať: **tak teraz buď múdry.** Čo to vlastne znamená „byť múdrym“ a aká je tá „správna“ múdrosť?

Minulý týždeň sme si hovorili o tom, že je dôležité držať jazyk za zubami a skôr ako niečo povieme, si máme premyslieť, o čo nám ide a či je to správne. Jakub tu vyslovuje protiváhu k horlivému poučovaniu blížnych alebo k okázalému chváleniu Boha a zatracovaniu iných. Nestačí totiž používať krásne slová, ale treba ich podporiť aj reálnym životom. Pretože **to, čo si myslíme, má vplyv na náš jazyk a to čo, hovoríme sa zas aplikuje v skutkoch – a toto všetko má dosah tak na nás, ako jednotlivcov, ako aj na naše vzájomné vzťahy.** Ved' si len predstavte všetky vzťahy, ktoré vo vašom živote nefungujú – aká je toho príčina? *Nie je to neschopnosť hovoriť svoj názor alebo počúvať názory iných + nie je príčinou zlych vzťahov nesprávne používanie slov alebo nepochopenie myšlienok blížneho + nestojí za zlymi vzťahmi práve to, že málo rozmyšľame nad tým, ako dokážeme slovami ublížiť a tak ich používame neuvážene alebo príliš horlivo + nestojí za zlymi vzťahmi naša túžba byť lepší ako tí druhí a tváriť sa, že sme ako kresťania dôslednejší a dokonalejší ako tí ostatní?*

Jakub tu varuje kresťana pred zakomplexovanosťou – ubližujeme iným práve preto, že si stále chceme dokazovať, že sme lepší ako tí druhí, že žijeme správne a máme stále pravdu, staráme sa do životov iných, nadávame na nich a tak sa snažíme prejavíť svoju zbožnosť viditeľne a nahlas, aby to všetci videli. Chválim sa svojim kresťanstvom, vierou, zbožnosťou tak, že

ponižujeme iných. Ak iného posunieme nadol, nás to pomyselne posúva hore. Lenže my sa nemáme snažiť byť lepší kresťania ako tí druhí, ale máme byť dnes lepšími ako včera, máme zlepšovať a byť lepšími ako my sami. Pretože ak sa chválime svojou zbožnosťou tak, že ponižujeme, sme zahorklí, prechováame v srdci rivalitu voči iným, klameme proti pravde.

Jakubovi veľmi na pravde záleží, pretože ona oslobodzuje. **Ak sme úprimní a pravdiví k sebe, dáva nám to slobodu zmeny, slobodu od názorov iných. Ak sme úprimní a pravdiví k blížnym, dáva nám to slobodu vo vzťahoch,** keď si nemusíme pamätať, čo hovoríme, lebo stále vravíme pravdu a to naše vzťahy skvalitňuje. Preto dáva Jakub dôraz na to, aby sme vedeli – ako kresťania - rozlišovať, medzi múdrosťami – ***máme pred sebou dve alternatívy: buď žijeme podľa toho, čo sme prijali a komu sme uverili alebo si žijeme iba podľa seba.***

Existuje teda **prízemná múdrosť** - tá je zmyslová, živočišna, démonická. Jakub teda hovorí: to, čo predvádzate nie je zbožnosť, nemá to nič spoločné s múdrosťou zhora, ale je to prízemné, až príliš ľudské, priam až fanatické a bezbožné. Takouto múdrosťou sa riadia tí, ktorí sú zaryto zbožní a tvária sa, akoby poznali odpovede na všetko. Z toho však vzniká akurát rivalita, povýšeneckosť, neznášanlivosť a nemá to nič spoločné s múdrosťou, ku ktorej nás volá Boh. **Je to horlivé hovorenie o Bohu a v Božom mene, bez toho, aby sme počúvali, čo nám Pán Boh hovorí, čo od nás žiada.** Prízemnú múdrosť máme vtedy, keď sa tvárimo tak veľmi múdro, až sme hlúpi. A tá pôsobí zlo v našom vnútri, vo vzťahoch, v cirkvi, prináša neporiadok a rozklad.

Oproti nej existuje **múdrosť zhora** – tá je sväto nevinná, čistá, mierumilovná, nemá potrebu sa hádať, je zdvorilá a má úctu voči ostatným, je otvorená názorom iných. Takáto múdrosť pôsobí v človeku to, že má svoj názor, za ktorým si stojí, pretože je informovaný zhora, ale nie je tvrdohlavý, dá sa aj poučiť, no zároveň tvrdohlavo nepouča iných, nemá potrebu ich presvedčať. **Pristupuje ku všetkému bez predsudkov, je nepokrytecká, vypočuje si, ale usmerní, nie však nátlakom, ale dialógom, je pripravená počúvať, čo iní hovoria a čo si myslia.** A takáto múdrosť prináša rešpekt, lásku, pokoj a zhovievavosť. Teda táto múdrosť prináša do vzťahov aj do srdca veľa pozitívneho, ale nie preto, že to tak človek chce, ale že Pán Boh svojim pôsobením to dobré zasieva do srdca svojich detí.

Je len na nás, ktorú alternatívu si vyberieme a po ktorej ceste pôjdeme. Teraz buďme múdri a vyberme si správne: prízemnú múdrosť alebo múdrosť zhora? Nech nám Duch Boží v tom pomáha. Amen.